

FRONT

Periòdic d'esquerres

FONT

CALELLA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
ANSELM CLAVÉ, 69

(Dels articles en són res-
ponsables llurs autors.)

Any I - Núm. 16

Calella, 29 de setembre de 1934

Val 20 cèntims

Del moment polític

S'atancen hores decisives

Una mal dissimulada actuació antirepublicana cobreix les apariències d'aquesta caricatura de govern, que té els setus dies o les seves hores comptades.

Els que amb llurs traces i manyes han lliurat el país a la situació catastròfica actual, situació propensa a l'entronització d'un feixisme repugnant, o el criminal restabliment d'un règimen ignominiós i sanguinari, si el poble abans no els barra el pas revolucionàriament i portan a la guillotina els traidors, els falsos republicans, diem, abatuts i desenmascarats, es disposen acabar amb l'orquestrina de pallassos que, sota la batuta del maquiavèlic Samper, aquest home que oh paradoxal es gosa dir-se autonomista i que dirigeixen des d'arrera cortina els representants de la companyia de Jesús, en Gil Robles i Lerroux.

Per altre part, l'enigmàtic discurs pronunciat pel catoliníssim Alcalà Zamora dies darrers a Valladolid, no ha aclarit, pas de bon troç, la situació per la qual tendeixi favorablement envers a una situació de caràcter liberal. Ha dit, entre altres coses, que el poble havia d'atendre's als resultats emesos del sufragi universal. Doncs bé. Ja podem suposar quins poden ésser els resultats del vots emesos per la pagesia castellana, per aquests pobres pagesos sotmesos al jou d'un feudalisme agrari. Ja sabem nosaltres, per experiència, de quina llibertat gaudien els pagesos de casa nostra quan predominaven en els camps de Catalunya els propietaris de la Lliga i els jesuïtes de Sant Isidre. Cal atendre's al sufragi universal! Cal atendre's a la voluntat del poble!

Això mateix diem nosaltres quan es fracta de la voluntat sobirana del nostre poble, i ja veiem de quina faisó respecten aquesta voluntat i sobirania els que més gaudeixen d'ella i més haurien de respectar-la.

Basta ja de farsa i de hipocresia!

Fa pocs dies que tot una carlinada amb boines feixistes i banderes monàrquiques, armats, amb un capellà al davant i cent homes al darrera, foren sorpresos en ple delictes, foren empresonats i actualment estan ja amb llibertat.

En canvi, companys nostres, esquerrans i homes lliberals a tota prova, fa més de tres mesos que són a la presó, fent-los passar amb raons d'una setmana a l'altre.

Però, què és això? Fins quan ha de durar l'espera? Fins que ja hàgim fet tard o siguem tots a la presó? Fins quan ha de bruntzir per les nostres orelles la vella cançó que recomana calma, confiança i serenitat?

En peu, homes lliberals! S'atancen moments decisius i d'una transcendència extraordinària per la història del nostre país.

Els moments actuals no són de petites diferències ideològiques, Cal evitar l'assalt dels partidaris del Sant Ofici, i d'aquella gent que volt deturar el curs del Sol i llançar a la humanitat a tenebra bestial de les cavernes. D'ací pocs dies, tal vegada o manarà la reacció, o el Poder es trovarà a les mans dels revolucionaris.

Que els veritables revolucionaris, malgrat les seves diferències, hi pensin bé.

Es posa en joc tot l'esdevenidor polític i social de tot un poble.

Alerta!